

קוביות של שוקולד

שיר אריכא

שיר: שלום יהלי, אני שיר, וקראתי את הספר "קוביות של שוקולד" שם בעצם אתה כוכב העלילה, ואשמח לשאול אותך כמה שאלות לגבי הסיפור.

יהלי: בשמחה!

שיר: בסיפור כתוב שפחדת לעלות לתורה, למה חששת? זהו רגע שילדים רבים רק מחכים לו ולומדים לפחות שנה מראש בשביל הרגע המשמח הזה ואתה נורא פחדת. מה הייתה הסיבה?

יהלי: פחדתי מכיוון שיש לי פחד קהל, ומאוד חששתי שחבריי יצחקו עליי, או שהקול שלי ישתנה ויישמע מצחיק ואני יהרוס את הרגע הכי חשוב בחיי.

שיר: אחרי שאתה מסביר את הדברים, זה באמת נשמע קצת מלחיץ...

יהלי: כן, זה לא כל כך קל כמו שזה נראה.

שיר: האם הקשר שלך עם סבתא שלך הוא קשר חזק?

יהלי: כן, הקשר שלי עם סבתא שלי הוא מאוד חזק וחשוב לי, סבתא שלי גם מייעצת לי בהרבה החלטות בחיי.

שיר: מה הרגשת כשסיפרו לך שסבא שלך נפטר?

יהלי: הייתי מאוד עצוב ומדוכא, מעצם המחשבה שהוא לא יראה אותי עולה לתורה, ואני יודע שזה היה לו מאוד חשוב לו שאני אעלה לתורה. עד היום זה מעציב אותי.

שיר: אני בטוחה שהוא ראה אותך מלמעלה והתגאה בך!

יהלי: אני מקווה

שיר: מה הרגשת אחרי ששמעת את הסיפור של סבא שלך?

יהלי: גאווה כרוכה בעצב.

הרגשתי גאווה בכך שהוא היה סבא שלי, ועצב על כך שלא הערכתני אותו מספיק.

שיר: האם אתה גאה על כך שהחלטת להעלות לתורה?

יהלי: כן, אפילו מאוד, אני חושב שזאת הייתה ההחלטה הנכונה ואני מאוד גאה בה.

שיר: האם אתה ודפנה שמרתם על קשר?

יהלי: לצערי, לא.

שיר: האם סבתא שלך השפיע על החלטתך לעלות לתורה?

יהלי: כן, ראיתי כמה זה חשוב לה והיא חשובה לי. אך יותר מכך הסיפור של סבי השפיע עליי.

שיר: זהו פה נגמר הראיון היה ממש כיף ומעניין לראיין אותך, אין מה לומר, בהחלט היית ילד מאוד בוגר ו...אה מה זה שם האוטובוס שלי?! רק לא עוד הפעם!

ביי יהלי אני חייבת לזוז,

חכה.....חכה.... רק רגע מר נהג!

יהלי: חחח.... סעי לשלום!